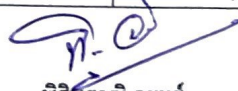

	โรงพยาบาลเวียงแหง จ.เชียงใหม่	รหัส SOP-ER-001 Version 1	ออกโดย ฝ่ายการพยาบาล
	เรื่อง การบ่งชี้ผู้ป่วยก่อนให้การ รักษาหรือทำหัตถการ	ประกาศวันที่ 01/10/2566	เขียนโดย : ศศิพิมล พงษ์ปวงณัฐกุล พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
ตรวจสอบ :	 วินิจา จิงตามน (นายแพทย์ปฏิบัติการ)	อนุมัติ :	 พิสิษฐา อยุทธ์ (ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเวียงแหง)

การบ่งชี้ผู้ป่วยก่อนให้การรักษาหรือทำหัตถการ

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับแพทย์ พยาบาล และบุคลากรทุกคน ในการระบุตัวผู้ป่วยก่อนให้การตรวจรักษา หรือทำหัตถการ
- 1.2 เพื่อยืนยันความถูกต้องของผู้ป่วยที่ทำการตรวจ รักษา แลทำหัตถการ
- 1.3 เพื่อใช้ในการติดตามและแก้ไขภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดจากการทำหัตถการ

2. ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 การบ่งชี้ผู้ป่วย หมายถึง การระบุตัวผู้ป่วย เพื่อยืนยันว่าเป็นผู้ป่วยที่ต้องการทำการตรวจ รักษา หรือทำหัตถการ
- 2.2 การทำหัตถการ หมายถึง การกระทำการใดๆ เพื่อตรวจ รักษา หรือบรรเทาอาการทุกข์ทรมานของผู้ป่วย ภายใต้มาตรฐานการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- 2.3 ภาวะแทรกซ้อน หมายถึง ความผิดปกติที่เกิดขึ้นเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือจากภาวะที่เกิดขึ้นตามปกติ

3. นโยบายปฏิบัติ

- 3.1 การบ่งชี้ตัวผู้ป่วยด้วยอย่างน้อย 2 ตัวบ่งชี้ทุกครั้งที่มีการทำการตรวจ รักษา หรือหัตถการ เพื่อยืนยันตัวบุคคลว่าถูกต้องกับบุคคลที่จะให้การดูแลตามแผนการรักษา
- 3.2 กรณีการทำหัตถการ หรือการผ่าตัด นอกจากการบ่งชี้ด้วยอย่างน้อย 2 ตัวบ่งชี้ และให้ทบทวนการชี้ซ้ำก่อนการลงมือทำหัตถการ หรือการผ่าตัด

4. ขั้นตอนการปฏิบัติ

4.1 การให้เลือด

1) ขั้นตอนการเจาะเลือดเพื่อ Grouping matching

- ระบุตัวผู้ป่วยที่จะเจาะเลือด ให้ตรงกันอย่างน้อย 2 ตัวบ่งชี้ คือ สอบถามชื่อ-สกุลผู้ป่วย และดูป้ายข้อมือผู้ป่วย กรณีผู้ป่วยไม่รู้สีกตัวให้ตรวจสอบป้ายข้อมือกับลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยอย่างน้อย 2 ลักษณะขึ้นไป เช่น เพศ อายุ ลักษณะการเจ็บป่วย การวินิจฉัยโรค เป็นต้น
- ให้เตรียม Tube และผู้เจาะเลือดผู้ป่วยเป็นบุคคลเดียวกัน
- ตรวจสอบชื่อ-สกุล ผู้ป่วยให้ตรงกันกับ Tube ก่อนและหลังนำเลือดใส่ Tube

2) ขั้นตอนการให้เลือด

- มีการ Double check ด้วยเจ้าหน้าที่ 2 คน ก่อนนำเลือดไปให้ผู้ป่วย
- มีการระบุตัวผู้ป่วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ สอบถามชื่อ-สกุลผู้ป่วย และดูป้ายชื่อมือผู้ป่วย กรณีผู้ป่วยไม่รู้สีกตัวให้ตรวจสอบป้ายชื่อมือกับลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยอย่างน้อย 2 ลักษณะขึ้นไป เช่น เพศ อายุ ลักษณะการเจ็บป่วย การวินิจฉัยโรค/หัตถการที่ต้องให้เลือด ป้ายหน้าเตียง เป็นต้น

4.2 การให้ยาที่รุนแรง/ยาอันตราย/ยา high alert drug

1) มีการ Double check ด้วยเจ้าหน้าที่ 2 คน ก่อนให้ยาผู้ป่วย ในใบ MAR (Medication Administration Record) และในใบคำสั่งการรักษา

2) มีการระบุตัวผู้ป่วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ สอบถามชื่อ-สกุลผู้ป่วย และดูป้ายชื่อมือผู้ป่วย กรณีผู้ป่วยไม่รู้สีกตัวให้ตรวจสอบป้ายชื่อมือกับลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยอย่างน้อย 2 ลักษณะขึ้นไป เช่น เพศ อายุ ลักษณะการเจ็บป่วย การวินิจฉัยโรค เป็นต้น

4.3 การทำหัตถการ/Investigation

1) มีการระบุตัวผู้ป่วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ สอบถามชื่อ-สกุลผู้ป่วย และดูป้ายชื่อมือผู้ป่วย กรณีผู้ป่วยไม่รู้สีกตัวให้ตรวจสอบป้ายชื่อมือกับลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยอย่างน้อย 2 ลักษณะขึ้นไป เช่น เพศ อายุ ลักษณะการเจ็บป่วย การวินิจฉัยโรค เป็นต้น

2) ในกรณีที่มียาส่งตรวจ ให้มีการ ตรวจสอบชื่อ-สกุล ผู้ป่วยให้ตรงกับ Tube/ภาชนะ ก่อนและหลังใส่สิ่งส่งตรวจลง Tube/ภาชนะ

3) ทำเครื่องหมายเพื่อระบุตำแหน่งที่ทำหัตถการให้ชัดเจน เช่น วงกลม กากบาท หรือทำสัญลักษณ์ตรงตำแหน่งที่จะทำหัตถการ โดยเฉพาะอวัยวะที่มี 2 ข้างให้ระบุชาย/ขวาให้ชัดเจน และให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการเขียน/กำหนดสัญลักษณ์

4) ยืนยันความถูกต้องครั้งสุดท้ายก่อนทำหัตถการ ตรวจสอบชื่อ-สกุล และข้างที่จะทำหัตถการอีกครั้งก่อนทำหัตถการ โดยแพทย์และพยาบาล กรณีมีความสงสัยให้หยุดและให้มีการสืบค้นหาข้อมูลที่ต้องการ

5. กลุ่มเป้าหมาย

5.1 แพทย์ผู้ทำการตรวจรักษา หรือทำหัตถการทุกคน

5.2 พยาบาล/บุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจรักษา และทำหัตถการ

6. ผู้รับผิดชอบ

6.1 คณะกรรมการ PCT โรงพยาบาลเวียงแหง เป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายในการดำเนินการ

6.2 แพทย์ เป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจรักษาและทำหัตถการ

6.3 พยาบาล/บุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ช่วยรับผิดชอบการตรวจรักษา และทำหัตถการ

7. เกณฑ์ชี้วัด

อุบัติการณ์การตรวจรักษา ทำหัตถการผิดคน/ผิดข้าง

8. การประเมินผล

ประเมินโดยภาพรวมของโรงพยาบาล